

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การดำเนินการตามมติคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
ที่ยืนยันมติคณะกรรมการเกี่ยวกับอรรถุทธิ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๒๙/๓๘๙๓ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘
ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า

๑. คณะอนุกรรมการเกี่ยวกับอรรถุทธิ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ (อ.ก.พ.อ.
เกี่ยวกับอรรถุทธิ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ) ได้มีมติให้มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีดำเนินการแก้ไข
คำสั่งสองกรณี คือ ให้เพิกถอนคำสั่งไล่นางสาวธาดา สุทธิธรรม (ผู้อรรถุทธิ์) ออกจากราชการ
และสั่งให้กลับเข้ารับราชการ และให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษปลดนางสายฝน สำราญ นางรัชณี นิคมเขตต์
และนายสุภชัย หาทองคำ (ผู้อรรถุทธิ์) ออกจากราชการ โดยให้กลับเข้ารับราชการ และสั่งลงโทษ
ตัดเงินเดือนผู้อรรถุทธิ์ทั้งสามราย ทั้งนี้ หนังสือแจ้งผลการพิจารณาอรรถุทธิ์ทั้งสองกรณี ได้ทำเป็น
หนังสือภายนอกลงนามโดยเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยไม่มีการลงลายมือชื่อ
คณะกรรมการที่วินิจฉัยในเรื่องนั้นแต่อย่างใด มหาวิทยาลัยจึงได้มีหนังสือโต้แย้งคำวินิจฉัยอรรถุทธิ์
ของ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอรรถุทธิ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ ดังกล่าว ไปยังเลขาธิการคณะกรรมการ
การอุดมศึกษาว่า อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอรรถุทธิ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ ไม่มีอำนาจวินิจฉัยอรรถุทธิ์
แทนคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) ได้ แต่เลขาธิการคณะกรรมการ
การอุดมศึกษาได้มีหนังสือแจ้งว่า ก.พ.อ. ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๖
ได้พิจารณาและมีมติยืนยันให้มหาวิทยาลัยปฏิบัติตามมติ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอรรถุทธิ์ ร้องทุกข์
และจรรยาบรรณ กรณีนางสายฝน สำราญ นางรัชณี นิคมเขตต์ และนายสุภชัย หาทองคำ แล้ว

๒. สภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานีพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อ ก.พ.อ. ยืนยันมติ
ของ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอรรถุทธิ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ แล้ว ก็ถือได้ว่าองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่
วินิจฉัยอรรถุทธิ์ได้พิจารณาแล้ว จึงมีมติเห็นควรให้มหาวิทยาลัยปฏิบัติตามมติ ก.พ.อ. ดังกล่าว
โดยในกรณีของนางสาวธาดา สุทธิธรรม มหาวิทยาลัยก็ควรปฏิบัติตามมติ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอรรถุทธิ์
ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ ด้วย ซึ่งมหาวิทยาลัยก็ได้ปฏิบัติตาม โดยได้เพิกถอนคำสั่งลงโทษ
และสั่งให้นางสายฝน สำราญ นางรัชณี นิคมเขตต์ และนายสุภชัย หาทองคำ กลับเข้ารับราชการ
และออกคำสั่งตัดเงินเดือน รวมถึงเพิกถอนคำสั่งลงโทษนางสาวธาดา สุทธิธรรม และสั่งให้กลับเข้ารับราชการ

๓. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้หารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เกี่ยวกับอำนาจของ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอรรถุทธิ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ ในการวินิจฉัยอรรถุทธิ์
แทน ก.พ.อ. เนื่องจากมีมหาวิทยาลัยสามแห่งโต้แย้งว่า อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอรรถุทธิ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ
ไม่มีอำนาจวินิจฉัยอรรถุทธิ์แทน ก.พ.อ. และคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ได้มีความเห็น
ตามเรื่องเสร็จที่ ๓๘๙/๒๕๕๗ สรุปได้ว่า อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอรรถุทธิ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ

ที่ ก.พ.อ. ตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มีหน้าที่เพียงรวบรวมข้อเท็จจริงและเสนอความเห็นต่อ ก.พ.อ. เท่านั้น ไม่มีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์แทน ก.พ.อ. ได้

๔. มหาวิทยาลัยได้หารือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเกี่ยวกับมติ ก.พ.อ. ที่ยืนยันให้สถาบันอุดมศึกษาผู้ออกคำสั่งลงโทษปฏิบัติตามมติ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ ว่า (๑) มติ ก.พ.อ. ที่ยืนยันให้มหาวิทยาลัยปฏิบัติตามมติ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ ถือว่าเป็นคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.พ.อ. หรือไม่ อย่างไร (๒) หาก ก.พ.อ. สามารถรับรองมติ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ ได้โดยชอบด้วยกฎหมาย แต่เมื่อมติ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ ไม่ถูกต้องตามแบบที่กฎหมายกำหนด จะถือว่าเป็นคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.พ.อ. หรือไม่ อย่างไร และ (๓) เมื่อคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ได้มีความเห็นว่า อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ ไม่มีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์แทน ก.พ.อ. แล้ว มหาวิทยาลัยจะต้องดำเนินการในเรื่องดังกล่าวต่อไปอย่างไร

๕. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้มีหนังสือตอบข้อหารือโดยอ้างความเห็น คณะอนุกรรมการเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบราชการ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗ โดยการรับทราบของ ก.พ.อ. ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ สรุปได้ว่า (๑) มติ ก.พ.อ. ที่ยืนยันให้สถาบันอุดมศึกษาผู้ออกคำสั่งลงโทษปฏิบัติตามมติ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ มีผลเป็นการวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.พ.อ. ตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แล้ว แม้รูปแบบการทำคำวินิจฉัยอุทธรณ์จะไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ ก.พ.อ. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ กรณีถูกสั่งให้ออกจากราชการ หรือกรณีถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก พ.ศ. ๒๕๔๙ ก็ตาม (๒) ส่วนความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ตามเรื่องเสร็จที่ ๓๘๙/๒๕๕๗ ไม่มีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงการดำเนินการของมหาวิทยาลัยที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นไปแล้วแต่อย่างใด

๖. ในขณะเดียวกัน สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้มีหนังสือถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อขอทบทวนความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ตามเรื่องเสร็จที่ ๓๘๙/๒๕๕๗ โดยปรากฏว่า คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๒ คณะที่ ๘ และคณะที่ ๙) ได้พิจารณาแล้วเห็นพ้องกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ตามเรื่องเสร็จที่ ๓๘๙/๒๕๕๗ ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงเห็นว่า การที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้มีหนังสือตอบข้อหารือของมหาวิทยาลัยดังกล่าว เป็นการให้ความเห็นที่ขัดกับหลักกฎหมาย และไม่สอดคล้องกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาดังกล่าวข้างต้น

มหาวิทยาลัยจึงขอหารือในประเด็นดังต่อไปนี้

(๑) การที่คณะอนุกรรมการเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบราชการ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗ โดยการรับทราบของ ก.พ.อ. ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า มติ ก.พ.อ. ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๖ ที่ยืนยันให้สถาบันอุดมศึกษาผู้ออกคำสั่งลงโทษปฏิบัติตามมติ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ มีผลเป็นการวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.พ.อ. ตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แล้ว แม้รูปแบบ

การทำคำวินิจฉัยอุทธรณ์จะไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ ก.พ.อ. ว่าด้วยการอุทธรณ์ และการพิจารณาอุทธรณ์ กรณีถูกสั่งให้ออกจากราชการ หรือกรณีถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก พ.ศ. ๒๕๔๙ ก็ตาม และความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ตามเรื่องเสร็จที่ ๓๘๙/๒๕๕๗ ไม่มีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงการดำเนินการของมหาวิทยาลัยที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นไปแล้ว มีความชอบด้วยกฎหมายและสามารถยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติได้หรือไม่ อย่างไร

(๒) การที่มหาวิทยาลัยดำเนินการจ่ายเงินเดือนและสิทธิประโยชน์ย้อนหลังให้แก่ข้าราชการจำนวนสามราย ซึ่งเป็นผลมาจากการปฏิบัติตามมติ ก.พ.อ. ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๖ ที่ยืนยันให้มหาวิทยาลัยปฏิบัติตามมติ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ และต่อมา คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ตามเรื่องเสร็จที่ ๓๘๙/๒๕๕๗ มีความเห็นว่า อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ ที่ ก.พ.อ. ตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มีหน้าที่เพียงรวบรวมข้อเท็จจริงและเสนอความเห็นต่อ ก.พ.อ. เท่านั้น ไม่มีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์แทน ก.พ.อ. ได้ มีความชอบด้วยกฎหมาย และเป็นการปฏิบัติที่ถูกต้องหรือไม่ อย่างไร

(๓) หากการปฏิบัติในข้อ (๑) และ (๒) ไม่ถูกต้องตามกฎหมายและวิธีปฏิบัติแล้ว เพื่อรักษาประโยชน์ของทางราชการ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจะมีแนวทางปฏิบัติ หรือข้อเสนอแนะต่อไปอย่างไรหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ได้พิจารณาข้อหาหรือของมหาวิทยาลัย อุบลราชธานี โดยมีผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่ามีประเด็นที่จะต้องพิจารณา สองประเด็น และมีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่หนึ่ง การที่ ก.พ.อ. มีมติยืนยันตามมติ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ จะถือว่าเป็นการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามกฎหมายแล้วหรือไม่ อย่างไร และหากคำวินิจฉัยอุทธรณ์มิได้จัดทำตามรูปแบบที่กฎหมายกำหนด จะกระทบต่อความสมบูรณ์ของคำวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ ก.พ.อ. ได้ลงมติแล้วหรือไม่ นั้น เห็นว่า การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นอำนาจของ ก.พ.อ. ตามมาตรา ๖๒^๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ส่วน อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ ที่ ก.พ.อ. ได้ตั้งขึ้นนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ได้ให้ความเห็นไว้ตามเรื่องเสร็จที่

^๑มาตรา ๖๒ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือถูกสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.อ. ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.อ. กำหนด

ให้ ก.พ.อ. พิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของ ก.พ.อ. ซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวัน

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจในคำวินิจฉัยอุทธรณ์ หรือในกรณีที่ ก.พ.อ. มิได้วินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

๓๘๙/๒๕๕๗^๒ แล้วว่า มีอำนาจเพียงรวบรวมข้อเท็จจริงและความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของ ก.พ.อ. เท่านั้น โดยไม่มีอำนาจวินิจฉัยแทน ก.พ.อ. แต่อย่างใด ซึ่งต่อมาคณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๒ คณะที่ ๘ และคณะที่ ๙) ได้ประชุมพิจารณาในประเด็นเดียวกันนี้อีกครั้งและมีความเห็นพ้องกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ดังกล่าวตามเรื่องเสร็จที่ ๑๓๑๔/๒๕๕๗^๓

ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในการประชุม ก.พ.อ. ครั้งที่ ๖/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๖ ก.พ.อ. ได้มีมติยืนยันตามมติ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ ในการประชุม อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ และครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๕ ที่มีมติให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษปลดนางสายฝน สำราญ นางรัชณี นิคมเขตต์ และนายสุภชัย หาทองคำ ออกจากราชการ โดยให้กลับเข้ารับราชการและสั่งลงโทษตัดเงินเดือน นั้น ย่อมเป็นกรณีที่ ก.พ.อ. ได้พิจารณาความเห็นของ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ ที่ได้เสนอมาเพื่อประกอบการพิจารณาแล้ว เมื่อ ก.พ.อ. ได้ยืนยันตามมติของ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ ก็ย่อมเป็นกรณีที่ ก.พ.อ. ได้เห็นพ้องให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษปลดนางสายฝน สำราญ นางรัชณี นิคมเขตต์ และนายสุภชัย หาทองคำ ออกจากราชการ โดยให้กลับเข้ารับราชการและสั่งลงโทษตัดเงินเดือนด้วย จึงเห็นว่า มติของ ก.พ.อ. ตามปัญหาที่หารือมาเป็นการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามกฎหมายแล้ว

ส่วนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ที่มีได้จัดทำตามรูปแบบที่กฎหมายกำหนด จะกระทบต่อความสมบูรณ์ของคำวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ ก.พ.อ. ได้ลงมติแล้วหรือไม่ นั้น เห็นว่า การที่ข้อ ๑๘๔ แห่งข้อบังคับ ก.พ.อ. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ กรณีถูกสั่งให้ออกจากราชการ หรือกรณีถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก พ.ศ. ๒๕๔๙ และมาตรา ๘๔๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดให้คำวินิจฉัยต้องมีลายมือชื่อของกรรมการที่วินิจฉัยเรื่องนั้น ก็ด้วยมีวัตถุประสงค์ให้กรรมการต้องรับผิดชอบต่อคำวินิจฉัยที่ตนได้ลงลายมือชื่อ เพราะจะปรากฏชื่อของกรรมการในคำวินิจฉัยที่จะเปิดเผยต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องต่อไป และการลงลายมือชื่อยังเป็นกระบวนการตรวจสอบครั้งสุดท้ายว่า คำวินิจฉัยนั้นเป็นไปตามที่กรรมการได้ร่วมพิจารณาหรือไม่

^๒บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง อำนาจของคณะกรรมการเกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ ในการวินิจฉัยอุทธรณ์ของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา แทนคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๖/๔๖ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๓บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ขอบทบทวนอำนาจของคณะกรรมการเกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ ในการวินิจฉัยอุทธรณ์ของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา แทนคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๖/๑๗๕ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

“ข้อ ๑๘ คำวินิจฉัยของ ก.พ.อ. ตามข้อ ๑๔ หรือข้อ ๑๗ ต้องมีลายมือชื่อของกรรมการที่วินิจฉัยเรื่องนั้น ถ้ากรรมการคนใดมีความเห็นแย้ง ให้มีสิทธิทำความเห็นแย้งของตนรวมไว้ในคำวินิจฉัยได้ ให้ ก.พ.อ. แต่งตั้งเจ้าหน้าที่เพื่อรับผิดชอบจัดทำสารบบคำวินิจฉัยตามวรรคหนึ่ง ทั้งนี้ การจัดสารบบดังกล่าวให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ

“มาตรา ๘๔ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทต้องมีลายมือชื่อของกรรมการที่วินิจฉัยเรื่องนั้น ถ้ากรรมการคนใดมีความเห็นแย้ง ให้มีสิทธิทำความเห็นแย้งของตนรวมไว้ในคำวินิจฉัยได้

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในการประชุม ก.พ.อ. ครั้งที่ ๖/๒๕๕๖ ก.พ.อ. ได้มีมติ ยืนยันตามมติ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ ในการประชุม อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๕ และครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๕ แล้ว แต่ยังไม่ได้จัดทำ คำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามรูปแบบที่กฎหมายกำหนด จึงถือได้ว่าเป็นคำวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ไม่สมบูรณ์ อย่างไรก็ตาม เมื่อ ก.พ.อ. ได้พิจารณาคำอุทธรณ์และได้วินิจฉัยในเรื่องนี้แล้ว ก็ถือได้ว่าเป็นคำวินิจฉัยอุทธรณ์เนื่องจากการเป็นกรณีวินิจฉัยขององค์กรที่มีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์ตามกฎหมายแล้ว และสมควรจัดทำคำวินิจฉัยเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อของกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ที่วินิจฉัยเรื่องนี้ในคำวินิจฉัยอุทธรณ์เพื่อให้สมบูรณ์ตามที่กฎหมายกำหนดต่อไปได้ ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของคณะกรรมการการปฏิบัติราชการทางปกครองที่ได้วินิจฉัยไว้ตามเรื่องเสร็จที่ ๑๙๑๓/๒๕๕๘^๖

ประเด็นที่สอง การที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้ดำเนินการตามมติ ก.พ.อ. ที่ยืนยันตามมติของ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ แล้ว ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ นั้น เห็นว่า เมื่อได้พิจารณาในประเด็นที่หนึ่งแล้วว่า การที่ ก.พ.อ. ได้ยืนยันตามมติ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ เป็นการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามกฎหมายแล้ว ดังนั้น การที่มหาวิทยาลัยดำเนินการตามมติ ก.พ.อ. ดังกล่าว จึงเป็นการดำเนินการตามมาตรา ๖๔^๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่บัญญัติให้ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษดำเนินการแก้ไขคำสั่งลงโทษ ให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.อ. โดยเร็ว การดำเนินการตามมติของ ก.พ.อ. ดังกล่าวจึงชอบด้วยกฎหมาย และยังคงมีผลอยู่ตามนัยมาตรา ๔๒^๘ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่บัญญัติให้คำสั่งทางปกครอง มีผลตราบเท่าที่ยังไม่มีการเพิกถอนหรือสิ้นผลลงโดยเงื่อนไขเวลาหรือโดยเหตุอื่น

(นายดิศพัทธ์ ไพทรเกียรติย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ธันวาคม ๒๕๕๘

^๖บันทึกคณะกรรมการการปฏิบัติราชการทางปกครอง เรื่อง ผู้มีอำนาจตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยแก่อธิการบดีซึ่งพ้นวาระการดำรงตำแหน่งอธิการบดีพร้อมกับเกษียณอายุราชการ และการลงลายมือชื่อในคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วน ที่ นร ๐๙๐๖/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

^๗มาตรา ๖๔ ให้ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษดำเนินการแก้ไขคำสั่งลงโทษ ให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของสภาสถาบันอุดมศึกษา หรือ ก.พ.อ. แล้วแต่กรณีโดยเร็ว

^๘มาตรา ๔๒ คำสั่งทางปกครองให้ผลใช้บังคับต่อบุคคลตั้งแต่ขณะที่ผู้นั้นได้รับแจ้งเป็นต้นไป

คำสั่งทางปกครองย่อมมีผลตราบเท่าที่ยังไม่มีการเพิกถอนหรือสิ้นผลลงโดยเงื่อนไขเวลาหรือโดยเหตุอื่น

เมื่อคำสั่งทางปกครองสิ้นผลลง ให้เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเรียกผู้ซึ่งครอบครองเอกสารหรือวัตถุอื่นใดที่ได้จัดทำขึ้นเนื่องในการมีคำสั่งทางปกครองดังกล่าว ซึ่งมีข้อความหรือเครื่องหมายแสดงถึงการมีอยู่ของคำสั่งทางปกครองนั้น ให้ส่งคืนสิ่งนั้นหรือให้นำสิ่งของดังกล่าวอันเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้นั้นมาให้เจ้าหน้าที่จัดทำเครื่องหมายแสดงการสิ้นผลของคำสั่งทางปกครองดังกล่าวได้